

Odotus

Joulunaika saattaa olla monelle yhtä odottamista. Joku saattaa odottaa päivä päivältä, että saisi avata taas uuden luukun joulukalenterista. Joku odottaa taas uutta adventtisunnuntaita, kun saa sytyttää uuden kynttilän. Jollakin on mielessä lahjat, toisella joulukerkut, joita pääsee pian syömään. Meillä jokaisella on erilaiset asiat mitä me odotamme varsinkin joulun aikaan. Voisin arvata, että aika moni, varsinkin koululainen ja opiskelija odottaa ehkä eniten, että joululoma alkaa. Töitä on paiskittu koko syksy ja pian on aika rauhoittua sekä ladata akkuja.

Vuosi vuodelta joulun viettomme saattaa muuttua. Joka vuosi saattaa odotuksemme aiheetkin muuttua. Muistan vieläkin sen hetken, kun aika lailla seitsemän vuotta ja muutama päivä sitten, joulunajan suurin odotukseni oli, että saisin laittaa ylioppilaslakin päähän. Se oli sen joulunajan suurin odotus ja silloin se odotus myös pääsi päätökseensä. Tänä vuonna aihe on aivan eri, sillä olen odottanut kouluikäisten joululeirejä, jotka onneksi pystyimme tänä vuonna järjestämään Törmälän leirikeskukseen. Itselle yksi asioista, joka tuo joulumieltä ja valoa on lasten jouluilo. Se on tuonut iloa ja valoa tähän muuten pimeään aikaan vuodesta.

Adventtikynttilätkin luovat valoa yhä enemmän, ja enemmän kun kynttilät yksi kerrallaan syttyvät. Valo laajenee ja sen myötä myös ilo odotettavan asian lähestymisestä suurenee. Virren Nyt sytytämme kynttilän, kolmannen säkeistön viimeinen lause sen kertoo: *"Oi, kohta meille kuningas jo syntyy tallissa."* Sana on kohta, ei nyt, joten vielä täytyy hetki odottaa, ennen kuin odottamisen aihe toteutuu. Eikö sitä sanota, että odotus palkitaan.

Tiina Wallin

vs. nuorisotyönohjaaja

